

předpisů zák. o úraz. pojištění pro zjištění hodnoty naturálních požitků a nevyšetřil proto skutečnou hodnotu deputátního uhlí, které stěžující si těžárstvo svým zaměstnancům poskytovalo. Řízení zůstalo v důsledku onoho nesprávného právního názoru v podstatném směru neúplným, a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud se týká výše započtených cen za deputátní uhlí dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 3984.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Slovensko): I. O postavení právního oddělení při generálním finančním ředitelství v Bratislavě. — II. Úředník jmenovaný provisorním adjunktem finanční prokuratury pro službu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi nemá nároku na diety podle usnesení ministerské rady ze 27. července 1920.

(Nález ze dne 6. října 1924 č. 12.662).

V ě c: Dr. František Š. v Bratislavě proti ministerstvu financí o přiznání diet.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-1 byl výnosem min. fin. z 26. května 1922 jmenován provisorním adjunktem finanční prokuratury pro službu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Dekretem presidia české finanční prokuratury v Praze ze 7. června 1922 byl pak služebně přidělen oddělení pro právní zastupování státu při gřř v Bratislavě — exposituře to české finanční prokuratury, — kdež službu nastoupil a složil slib dne 1. července 1922.

O jeho žádosti za přiznání diet exponovaných rozhodlo min. fin. nař. výn., že jako úředník přímo pro prokuraturní službu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi jmenovaný nemá na diety nároku, ježto jeho zástupčí pravomoc před soudy, pramenící v delegaci pražské finanční prokuratury, nemá nic společného s jeho služebním poměrem. Svým jmenováním pro prokuraturní službu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi jest přímo a trvale vázán služebním poměrem na tyto země a nelze jej proto považovati za exponovaného úředníka (co do služebního poměru) ze zemí historických.

St-1, vytýkáje tomuto rozhodnutí nezákonnost a vadnost, opírá nárok na diety o meziministerskou úpravu z 27. července 1920 oddíl III, jenž stanoví: Státním zaměstnancům na Slovensku z území mimoslovenského zatímně přiděleným příslušejí diety...

Z obsahu nař. rozhodnutí jest patrné, že buduje na téže normě, zamítajíc nárok st-lův s odůvodněním, že jej nelze považovati za exponovaného ze zemí historických. — — —

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Jak uvedeno, byl st-1 min-em fin. jmenován provisorním adjunktem pro prokuraturní službu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Toto jmenování kompetentním činitelem jest pro posouzení služebního poměru jedině rozhodným.

Pravda jest, že dekret české finanční prokuratury z 29. května 1922, vyzývající st-le k nastoupení služby, neuvádí, že jmenování se stalo »pro prokuraturní službu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi«, do-
dává však »j m e n o v a c í d e k r e t bude Vám doručen . . . až po na-
stoupení služby«. Tento zde ohlášený jmenovací dekret z 21. července
1922 uvádí pak správně a úplně obsah aktu jmenovacího.

Jest tudíž v souhlasu se spisy zjištění nař. rozhodnutí, že st-l byl
přímo pro prokuraturní služby na Slovensku a v Podkarpatské Rusi
jmenován, a nemohl nss shledati nezákonnost v tom, když žal. úřad
důsledkem tohoto zjištění vyslovil, že st-l nemá nároku na diety, ježto jej
nelze považovati za úředníka exponovaného (co do služebního poměru)
ze zemí historických. . . .

Jest nesporno, že zástupčí oddělení, přiřčené gř v Bratislavě, jest
jen expositurou české fin. prokuratury, že úředníci fin. prokuratury,
jmenování na Slovensko, jsou služebně podřízeni fin. prokuratuře praž-
ské a vedeni v jejím statu. Okolnosti ty nemění však ničeho na shora
zjištěné skutečnosti, že st-lův služební poměr byl založen prvotně a
přímo na Slovensku, a že jmenovaný jest na toto území trvale vázán.
Třeba tu souhlasiti s úsudkem žal. úřadu, že úředník může býti přímo
a trvale vázán k úřadu delegovanému (exposituře), třeba jeho pravo-
moc zástupčí pramení v delegaci.

Že st-li jest složití fiskální zkoušku dle předpisů platných pro země
historické, jest bez vlivu na akt jmenovací a pro posouzení sporu bez
významu. — —

Č. 3985.

**Policejní právo trestní: Předpisy zák. č. 562/1919 o pod-
nínečném odsouzení neplatí pro řízení trestní před úřady správními
v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a nelze jich použití ani vzhledem
k § 11, odst. 3. cis. nař. z 20. dubna 1854 č. 96. ř. z.**

(Nález ze dne 6. října 1924 č. 17.007.)

Prejudikatura: Boh. 3656 adm.

Věc: Jan G. v M. proti zemské správě politické v Praze stran trest-
ního nálezu pro přestupek § 11 cis. nařízení z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. úřad v pořadí instančním uznal st-le vinným přestup-
kem § 11 nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z., jehož se dopustil tím, že
dne 27. května 1923 na veřejné schůzi v T. pronesl jako řečník, »že
cesty jenerálů jako na př. Focha v Československu dávají tušiti úmysl
v příznivém okamžiku dáti stříletí do proletářských mas«, kterýmižto
slovy projevil nelibost proti zařízení vlády republiky Čsl., totiž pořá-
dání přehlídky čsl. vojska zmíněným generálem a to proto, že skutko-
vá povaha uvedeného přestupku jest zjištěna seznáním vládního ko-
misaře, od něhož byl řečník za tento výrok napomenut, výsledkem
svědka J., předsedy schůze, a částečným vlastním doznáním odvo-
latelovým; žádosti, aby vysloveno bylo podmíněné odsouzení, resp.
odložení trestu, nevyhověno, ježto ustanovení zák. ze dne 17. října 1919